

דוגמנית דורית לב
האבא עובד במשרתה

פסוקי השבוע

פגן גבריא דהאן, מנאשמי כפר קאסם, שוחרר השבוע מכלאו: "אילו יכולתי לבחור אז כנוי משמת התאבדות לבין מה שראיתי כתפקוד, מלוכלך שהצבא הטיל עלי, הייתי בוחר במשימה הראשונה... קריש לזן, יושבראש הכנסת, בעת סערה שהתחוללה השבוע בכנסת: "חברי הכנסת, פה בכנסת לא יהיה שוק!". "ח"כ **מפא"י ככה אידלסוף**, בעת נאום בכני סת: "בדרך כלל אנחנו יכולים להיות אחרות העבודה **מרדכי ביבי**: "מה ההבדל בין שר האוצר למנהל בית-החרושת לקרפ? זה דורש הקפאת השכר וזה דורש שכר הקפאה". "כתב ה'גרזולם פוספ', **פול כהן**, על נשואי הנסיכה הבריטית מרגרט צ'לס: "בזמננו השתנו תוארי האצולה. במקום להתחנן עם גראף, מתחננים עם פוטוגראף."

★★★

הבעלים הטובים ושאר

הניכוי המנימיה הצבאית בחיפה נהנים עדיין ממעשה קונדס שעשו כלפי ראשה-ממ" שלה ושר-הבטחה. ערב ביקורת האחרון של **דויד בר-גוריון** במקום, התגנבו הניכוי המוסד אל השלט הבולט בפנינת רחוב גבעת דאונס, המוביל אל המוסד, והוסיפו קו קטן לאות ד שבמלה דאונס. כאשר עבר ביגיי ליד השלט וקרא את הכתובת, גבעת האונס. הפליט קריאת תהומה... בעוד שהגיגרי הי' משוטט **אוליודביס אנ'לה**, שביקר בי" ראל ועבר אחריכך לבקור בארצות-ערב, המ" שין להשמיק את ישראל בעתונות ארצות-ערב, בה מסר דוח"ים מסמרי שערות מתקופת ביקורת בארץ, לא התפעל מכך משרד החוץ הישראלי במיוחד. בעלון אינספורמציה

★★★

יד די הגן אוכזבו

אכזבה מרה גרם השבוע המלחין **נחום נדרי** לזאטוטי ג'ילדים תל-אביבי. כשהופיע

משאל בזה

אי מתבייש לבכות בקולנוע?

מחקר רפואי הוכיח שזוהו אחד מסודות האושר: שחרר את רגשותיך שעה שאתה יושב בקולנוע. כאשר גורל הגיבורה נוגע ללבך, אל תתבייש להשתתף ביסודיה ולהזיל דמעות. אל תגחך כשאתה שומע את שכינך בקולנוע גועים בבכי. כי בעת שאתה בוכה בקולנוע, טוען המחקר הרפואי, אתה משחרר תגובה מסוימת במכניזם של הגוף המשפיע על כולו ומסוגלת לרפא מחלות רציניות. הדי"ר גימס בונד, רופא אמריקאי שעסק במחקר בשטח זה, אף הגיע למסקנה שאדם יכול להוסיף שנים לחייו אילו היה מרשה לעצמו לבכות מדי פעם. ואחת הדרכים הטובות לכך הוא הקולנוע.

השבוע הלך העולם הזה בעקבות מחקר רפואי זה. שאל שורת אנשי צבור את השאלה: האם אתה נוטה להתרגש בקולנוע, והאם אתה בוכה בקולנוע?

ח"כ מפ"ם חיים יהודה: כאשר אני רואה סרט אני שוכח שזה ביום ואני משתתף עם הנועשה על הבד בלי לחשוב שזו תמונה בלבד. אני לא יכול לזכור סרט מסוים שבו בכיתי, כי זהו הרבה כאלה. כאשר אני רואה קולנוע אסון מלחמה, או כאשר מראים אלמנה ויתומים, אני מתרגש עד כדי דמעות.

הד"ר זאב פוןוייזל: "הסרט שעורך בי את ההתרגשות הגדולה ביותר בחיי היה הסרט המלאך הכחול עם מרלין דיטריך, שזווגצ לפני 30 שנה. ההתרגשות למראה איש חזק שנשבר עליידי אהבה לאשה בלתי-ראויה לו."

שלמה שמגר, יושבראש תא מבקרי הפריים טיים בישראל: "אני לא בוכה בסרטים, אבל לפעמים צצות דמעות בעיני בסרטים על דרמה על רקע משפחתי. בסרטים אכזריים לא בכיתי אף פעם. בזמן האחרון היו לי דמעות רק פעם אחת — מרוב צחוק, בסרט משחק הזיוגים. אבל אינני זוכר שהיתה לי סיבה לבכות מרוב צער מלבה על התרגום הערבי בגוף הסרט."

עוזרייהדין אריה ארזי: "אני לא אדם שמתרגש בנקל, אבל בסרט הרוסי שבשרי הגורל, אותו ראיתי בבירוסל, בסצינה בה מופיעה האשה לקבל את פני בעלה עם פרחים בידה בתחנת הרכבת, והבעל אינו חוזר, התעוררה בי התרגשות עד לדמעות."

יוסף ירון, שחקן "התיאטרון הקאמרי": "אני בדרך כלל נוח להתרגש, כך שההתרגשות שלי בקטע מתוך ספר או סרט או איגדה, שהביטוי החיצוני שלה הוא לחלופית בעיניים, עדיין אינה מוכיחה על הערך האמנותי של אותה יצירה. בסרט מן-סוג צמרת, הרשים אותי משחק של סימון סניורה עד כדי התרגשות של אמת."

לאה פורת, עורכת תכניות ב"קול ישראל" ו**מבקרת אמנותית**: "אני בוכה מתענג בסרטים. אני אפילו מוכנה לבכות בסרט עליו, אפילו בקומדיה. לפני

אלברט חזקיהו, נראה השבוע בלבוש חדיש. הדבר עורר את תשומת ליבה של ידידה שפנתה אליו בשאלה: "זה מחשבתך? השיב לא אלברט: "לא, זה מתכיתתי". . . . לא רק עורך היומון הראץ גרשום **שוקן**, שהתמודד השבוע עם טדי קולק בסימפוזיון צבורי, רגז על תכנית קול-ישראל להתחיל בשידורים מסחריים. שותפת לרוגז זה היתה גם קריינית שירות-השידור **רבקה מיכאלית**. רבקה, שקיבלה חופשה מעבודתה לתקופה של שלושה חדשים, כדי להשתתף בתכנית רביעיית מועדון התיאטרון שעומד **יוסף מילרד** להקים בחיפה, נאלצה לחזור לשירות-השידור. היא חיונית לשידורים המסחריים. . . . שחקנית גוספת שניסה מילוא לרכוש לרביעה החיפאית היא **שרי שגור**, הנמצאת כיום בניו-יורק. למרות התפקיד הסוס, סירבה שושקי להיפגש מבעלה, החליטה להישאר לצידו. . . . **ג'וני ארקיין** עומד לבוא בעתיד הקרוב לביקור בארץ. כמובן שהדבר לא יתבצע לפני שסיים כמה מתוכניותיו הקרובות ביותר. ה"פצה שבתוכניתו אלה היא הזמנתו של **ג'ין קרלו גלובין**, הקומפוזיטור האיטלי קי-אמריקאי המפורסם, שהזמין את ג'וקי ל"השתתף בפסטיבל ספלטו, ליד רומא. פסטיבל זה, הערך מדי שנה, הוא מהחשובים שבפסטיבילים האמנותיים באירופה. ג'וקי ה"פנטומימאי הוא הישראלי הראשון שהוזמן לפסטיבל זה. . . . ארבע יפהפיות ישראיות עומדות לערוך סיור בכל בירות אירופה המערבית לשם הדגמת יצירות האפנה הישראליות. בסיור הנערך עליידי חברת התיירות סינוד, השתתפנה כנראה **עליזה גרונם**, סגנית מלכת-המים, זיוה שמורת, סגנית מלכת-היופי, הדוגמנית **פוליביה פרי** ומפיקת חדשה, **דורית לב**, בתו של סגן מפקד המחלקה הכלכלית במשרתה ישראל. . . . בית-החרוץ **דן אלמגור**, ש"אין לו כל קירבה לגינה אלמגור, נשא השבוע במול טוב את הסטנדיט אהה אפנינו לאשה. חתניו של דן כמעט ולא ידעו על נשואים אלה. הם לא שמעו עליהם כיון שדן לא יצא בשבועות האחרונים לר טוב, מפחד פן יזימו אצלו פזמונים והוא יאלץ לכתוב פזמון גם בליל הכלולות. . . . תקרית לא נעימה נגרמה למיליונר האמריקאי **בילי רון**, שבא השבוע לארץ אחרי שתרם את אוסף פסליו השחזה למעלה ממיליון דולאר להקמת מוזיאון בירושלים בעת שהותו בפאריז איבד בילי את דרכו בניסיונות מוזרות, לא יכול היה להמשיך בדרכו. סיפור מיוחד בארץ, איפשר את כניסתו גם ללא דרכון. . . . סיפור משעשע על **חצקל איש-שכיבת**, היה השבוע בפיו של **זאב יוסקוביץ**: "חצקל הלך פעם לקורס הריוה. ישב ארבעה ימים בפנסיון של הטבעונים בזכרון-יעקב, אבל ירקות כל היום. אבל בלילה נמאס לו. ירד למסעדה ואכל ארבעה סטיקים. כאשר גודע הדבר לבעתל המכון, הגישו לו בבוקר במקום ארוחת בוקר, את המזונות ואמרו לו מתי יוצאת הרכבת לתל-אביב. חצקל לא התבייש, שילם בעד חודש ימים, היה מבוסס, נסע לתל-אביב."